

РЕШЕНИЕ

№ 7670

гр. София, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **9170** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 2758/19.07.2022 г., постановено по н.а.х. дело № 20221110205299/2022 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 115-ти състав е отменил Наказателно постановление /НП/ № 628405-F637004/17.03.2022 г., издадено от заместник-директор на ТД на Национална агенция по приходите /НАП/, с което на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 ЗАНН и чл. 180, ал. 2 вр. ал. 1 Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/ на „Мавик-София“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 26 666.67 лв. /двадесет и шест хиляди шестстотин шестдесет и шест лева и 0.60 ст./ за нарушение на чл.180, ал.2, вр.ал.1, вр.чл. 86, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 102, ал. 4 ЗДДС.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено с касационна жалба от административнонаказващия орган /АНО/, с искане да бъде отменено, а НП да бъде потвърдено. Алтернативно е заявяно искане решението да бъде отменено, а делото да се върне за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Наведеното касационно основание е за нарушение на материалния закон - чл. 348, ал.1, т.1 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр. чл. 63в от ЗАНН,

допуснато от въззивната инстанция. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че в АУАН и НП съдържат всички съставомерни обективни признаци на вмененото нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства в съответствие с установеното по преписката. При така описаното нарушение, правото на наказаното лице да разбере за какво конкретно нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност не било нарушено, като била посочена ясно нарушената административна разпоредба на чл. 180, ал. 2 от ЗДДС, вр. с чл.180, ал. 1, във вр. с чл. 86, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3, вр. с чл. 102, ал. 4 от ЗДДС. Изводите на СРС за неприложимост на разпоредбата на чл. 102, ал. 4 от ЗДДС били неправилни. Оспорват се и изводите на съда, че липсва дата и място на нарушението, като такива изрично били посочени в АУАН и в НП, а именно -15.07.2021 г. в [населено място]. В случая се касаело за продажба на урегулиран поземлен имот, т.е. не била налице освободена доставка, по смисъла на чл. 45, ал. 1 от ЗДДС и същата подлежала на данъчно третиране. Разпоредбата на чл. 96, ал. 3, предл. второ ЗДДС не намирала приложение в случая.

В съдебно заседание пред АССГ, касаторът чрез процесуалния си представител-юрк.П. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на юрисктонсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адв.Ч., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на разноските по делото. Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 02.11.2021 г., на служители на НАП, било възложено да извършат ревизия на „Мавик-София“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 29.06.2021 г. до 30.09.2021 г. Установено е, че на 29.06.2021 г., „Мавик-София“ ЕООД продало недвижим имот - поземлен имот с идентификатор 68134.1971.1569, находящ се в [населено място], район „В.“ /в.з. Д. I част, Ботаническа градина, местност „Под село“, с площ 1 359 кв.м., описан в документа за собственост като празно място. За купувач било посочено лицето - М. К. С. - едноличен собственик и управител на „Мавик-София“ ЕООД /до 16.11.2021 г./. Продажната цена била в размер на 160 000, 00 лв., а за продажбата бил съставен Нотариален акт № 45459/29.06.2021 г. и е била издадена фактура № [ЕГН]/29.06.2021 г. Данъчната оценка на имота била в размер на 64 416, 60 лв., като плащането не било извършено „ефективно“, а било извършено прихващане с част от задълженията на дружеството към купувача.

На 23.08.2021 г., дружеството подало заявление за регистрация по ЗДДС, на основание чл. 96, ал. 1, изречение второ ЗДДС, а на 03.09.2021 г., бил издаден Акт за регистрация по ЗДДС № 220422102883805, като дружеството се считало за

регистрирано от дата на връчване на същия /08.09.2021 г./.

На 03.12.2021 г., главен инспектор по приходите ТД на НАП- [населено място] съставил Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F637004/03.12.2021 година. В АУАН било прието, че като не е начислило дължимия ДДС за облагаемата доставка, с която е надхвърлило облагаемия оборот за периода от 29.06.2021 г. - 30.06.2021 г., дружеството е нарушило разпоредбата на чл. 86, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3 вр. чл. 102, ал. 4 от ЗДДС, като за дата на извършване на нарушението е приета - 15.07.2021 г. В акта било прието, че лицето е имало задължение до 06.07.2021 г. да подаде заявление за регистрация по ЗДДС, тъй като с посочената продажба е достигнало облагаемия оборот на 29.06.2021 г. В допълнение е посочено, че ако „МАВИК - София“ ЕООД е било регистрирано по ЗДДС, начисляването на дължимия ДДС е следвало да се извърши, като дружеството издаде данъчен документ - фактура /5 дни от изискуемостта на данъка/, в която да посочи данъка на отделен ред, да състави отчет за извършените продажби, съдържащ обобщена информация за тези доставки за данъчния период, да ги отрази в дневника за продажбите, както и в справката-декларация за данъчен период м.06.2021 г. в ТД на НАП С. в срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период, а именно - до 14.07.2021 г., включително. Актът бил връчен на представител на дружеството, който го приел с възражения, такива постъпили и в срока по чл. 44 ЗАНН.

Въз основа на АУАН, на 17.03.2022 г., при идентично словесно и цифрово описание на нарушението, било издадено и оспореното НП № 628405-F637004/17.03.2022 г., с което на основание чл. 180, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДДС на дружеството била наложена „имуществена санкция“ в размер на 26 666, 67 лв.

За да отмени процесното НП, районният съд е приел, че в АУАН и НП са допуснати нарушения на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, тъй като не съдържат точно и ясно описание на констатираното нарушение, включително мястото и времето на извършването му, описание на обстоятелствата, при които е извършено, както и кои са нарушените законови разпоредби. Посочил е, че липсват доказателства, които да установяват наличието на повече от една доставка, за да се направи извод за приложимостта на чл. 102, ал. 4 от ЗДДС, спрямо дружеството. Описана е само една доставка - продажба на недвижим имот, поради което разпоредбата на чл. 102, ал. 4 от ЗДДС, не е приложима спрямо „Мавик-София“ ЕООД. Приел е още, че посочената за нарушена разпоредба на чл. 86, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3 ЗДДС, предвижда задължение за регистрирани по ЗДДС лица, каквото дружеството не е. От датата приета за извършване на нарушението и словесното му описание, можело да се изведе, че не е имало такова задължение, а от цифровото изписване на правната квалификация по чл. 86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 ЗДДС се приемало, че е нарушило и трите точки на чл. 86, ал. 1 ЗДДС. От друга страна по преписката, послужила за издаване на процесното НП, не били посочени аргументи/мотиви, с които контролните органи да обосноват дали приемат, че продажният от дружеството недвижим имот е от групата на дълготрайните активи, ползвани, както за професионални, така и за лични цели, във връзка с трайно установената практика на Съда на Европейския съюз (СЕС). Така посочените неясноти, водели до липсата на аргументираност за прилагането на санкция спрямо дружеството, затрудняват упражняването на основните му права в процеса и водят до незаконосъобразно прилагане на материалния закон.

Решението е правилно.

В съответствие с изискванията на чл. 42, т. 3, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, в

обстоятелствената част на АУАН, съответно на НП следва да намерят отражение разпоредбите, които са били нарушени, като е необходимо да съществува корелация между фактическото описание и неговата правна квалификация. Последното пряко кореспондира с правото на нарушителя да разбере фактическите и правни параметри на вменената му отговорност и адекватно да изгради защитата си. В конкретния случай и в АУАН, и в НП е внесена неяснота и противоречивост относно твърдяното нарушение от фактическа страна-от една страна се сочи, че деянието се изразява в неподаването на заявление за регистрация по ЗДДС, а от друга, че дружеството е следвало да издаде данъчен документ фактура по чл.113, ал.1 ЗДДС, в срока по чл.113, ал.3 ЗДДС /5 дни от изискуемостта на данъка/, в която да посочи данъка на отделен ред, съответно на основание чл.119, ал.1 и ал.2 ЗДДС и чл.112, ал.1 ППЗДС да състави отчет за извършените продажби, съдържащ обобщена информация за тези доставки за данъчния период. Дадената правна квалификация на твърдяното нарушение по чл. 180, ал. 2 от ЗДДС, вр. с чл.180, ал. 1, във вр. с чл. 86 ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3, вр. с чл. 102, ал. 4 от ЗДДС не допринася за отстраняването на внесената неяснота и неопределеност в административнонаказателното обвинение от фактическа страна. Квалификацията по чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 ЗДДС пък не кореспондира с нормата на чл.180, ал.1, вр.ал.2 ЗДДС, към който в АУАН и НП е направена привръзка. Порокът-неяснота, непълнота и непрецизност в словесното описание и правната квалификация на извършеното, е винаги съществен, тъй като внася неопределеност в обвинението, предмет на АУАН и НП и нарушава правото на защита на твърдения извършител. Само на това основание, като процесуално незаконосъобразно, НП е следвало да бъде отменено.

За пълнота на мотивите и без оглед на крайния резултат следва да бъде посочено, че не се споделят мотивите на СРС, че дружеството е имало право да упражни избор за данъчното третиране относно продадения недвижим имот -да го включи в имуществото на своето предприятие или да го запази за свое лично имущество, изключвайки ги от системата за облагане с ДДС. По делото няма данни да са налице кумулативните предпоставки за прилагане на изключението по чл.96, ал.3 ЗДДС:1. предметът на доставката да е дълготраен материален актив и 2. да е използван в дейността на дружеството-за производство и/или доставка/продажба на активи или услуги, за отдаване под наем, за административни или други цели. Не се поделят и мотивите на СРС за незаконосъобразност на НП, тъй като се касаело за една единствена доставка, с която е достигнат облагаемия оборот, както и за липса на дата на твърдяното нарушение-датата е посочена в АУАН и НП, а именно 15.07.21 г.

Допуснатото в административнонаказателното производство съществено процесуално нарушение, обаче, изразяващо се в неяснота и противоречивост на фактическото описание на твърдяното нарушение и неговата правна квалификация е обуславяло отмяната на НП. Като го е отменил, СРС е постановил правилно по резултата си решение, което следва да се остави в сила.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК, вр.чл.63д, ал.1, прдл.2-ро ЗАНН, своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на разноски се явява основателно и следва да бъде уважено за доказан им размер-600 лева заплатено адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, прелд. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2758/19.07.2022 г., постановено по н.а.х. дело № 20221110205299/2022 г. по описа на Софийския районен съд

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите да заплати на „Мавик-София“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 600 /шестстотин/ лева, разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.